בית אהרן — במדבר

במדבר סיני. אי' במדרש למה במדבר מכאן שניתנה תורה בשלשה דברים. באש ובמים ובמדבר כו' ע"ש במדרש:

פתח ואמר. כל איש ישראל שרוצה לקבל התורה מוכרח להיות לו השלשה דברים הנ"ל. כתיב והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ד' באש. היינו שהשי"ת ירד עליו על ידי האש. כי האיש הישראלי שיש לו בתוכו האש יורד עליו ההר סיני וד' שוכן עליו. אש הוא היראה מד'. מים הוא האהבה לד'. מדבר הוא הדיבור. הדיבור כולל שניהם. כי בקול לבד יש בו ג"כ מיא ואשא ורוחא. רוחא הוא הדיבור רוח ממללא. עם כולם היינו עם קול ודיבור בהם קונים את התורה. וז"ש המדרש מכאן ממה שנאמר במדבר שצ"ל בהדיבור. מוכרח להיות קודם הקול. מכאן שנתנה התורה בשלשה דברים הללו. לכך קורין זאת הסדרה קודם שבועות שהיא הכנה לקבלת התורה. ואעפ"י שנאמר בתחילה קול ד' על המים. ואח"כ חוצב להבות אש. ולמה אומר המדרש בהיפוך. רק זה אמרתי כמה פעמים שמזה העולם צריך להתחיל מלמטה מקודם. כמ"ש עורי צפון ובואי תימן:

שאו את ראש. שתשא ותרומם איש ישראל אל הראש ולקשר את האיש ישראל לד' בכל הענינים. ואיש ישראל מוכרח להיות ד' בקרבו. כמ"ש במדרש שבעים נפש היו חסר אחד והשלים הקב"ה ואח"כ לששים רבוא נחסר אחד והשלים הקב"ה:

כל עדת בני ישראל. בכל המספרים של ב"י יקשר משה את כולם לד'. כל שבת שקודם יו"ט הוא הכנה להיו"ט והשבת הזה הוא מפקודי בני ישראל. לשון פקדון שבזה טמון ומופקד קבלת התורה:

איתא במדרש שאו את ראש כל עדת ב"י אמר הקב"ה למשה לא חבבתי שום בריה יותר מכם וכו' וכשם שיש לי תלוי ראש. שנאמר לך ד' הגדולה והגבורה כו' עד והמתנשא לכל לראש כך דמיתי אתכם אלי ונתתי לכם תלוי ראש שאו את ראש:

הנה באמת הלא כל העולמות עליונים ותחתונים וכל הברואים של כל העולמות הכל תלוים בחיות של הקב"ה. רק מתחילת ברייתו של עולם האציל הקב"ה חיותו ואורו מעילה לעלול וצמצם כביכול אורו הגדול שיוכל להתקיים זה העולם אבל באמת כולא חד הוא. וכפי שאמר הרב הצדיק מורינו הרב רש"ק זצוקללה"ה. עתיקא קדישא נקרא השם ב"ה. וכמו כן חקל תפוחין וז"א. רק התלבשות בזה העולם הכל הוא לפי המדות הנקראים ספירות. אבל עיקר הוא. אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים. כי כל מה שנמצא בעולם חיות הבורא יש בהם כי בלא זה לא היה שום קיום כלל כדכתיב ומלכותו בכל משלה. וזהו הפי' מלכותך מלכות כל עולמים היינו כל העולמות. הן הגבוהים מאד והן השפלים מאד כולם חיים ומקבלים ממלכותו של הקב"ה וממשלתך בכל דור ודור. כי הדורות מקודם היו נשמות גדולות. ואח"כ נתמעט מדור לדור עד שבא כעת לדור שלנו הקטן ובוודאי מצפים אנחנו שנזכה לביאת משיחנו אי"ה בב"י. ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים. עכ"פ המלוכה והממשלה של הבורא ב"ה על כל העולמות והדורות מרום רום המעלות עד שלשול קטן שבים כולם מקבלים חיות הבורא ב"ה. ואות נו"ן לא נזכר באשרי בא דוד ואסמכי' ברוה"ק סומך ד' וכו' כי ידוע שעיקר העבדות בזה העולם לבטל את כל הגשמיות ולהעלות הכל לשער החמשים היינו עולם החירות הנקרא חמשים שערי בינה. וכדאיתא על פסוק ותחסרהו מעט מאלקים. שמשרע"ה השיג מ"ט שערים של שערי בינה. ושער החמשים לא השיג. כי בשער החמשים יש עוד נו"ן שערים. וכדאיתא בספרים הקדושים ולזה נקרא הקב"ה תלוי ראש. כי כאשר האציל הקב"ה אורו יתברך לזה העולם וברא את העולם האציל חיותו יתברך עפ"י מדותיו הנצרך לקיום העולם. ונקראים ספירות. ויש מקודם ג' ראשונות ואח"כ שבע מדות שמתחיל עולם הבנין ממדת החסד עד מדת מלכות. וזאת המדה מנהגת את כל העוה"ז. וזה ידוע אשר כל מדה ומדה נכללה מכל המדות שעולה מ"ט ואח"כ נתייחד הכל לכל לראש. היינו לעולם החירות. לזה עיקר כוונת הספירה שיתקן כל אחד מה שפגם. ולהעלות הכל לשער הנו"ן ומזה נזכה לקבה"ת. וכתיב שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית. נמצא סופר כל המדות מחסד עד מלכות. ואח"כ תספרו חמשים יום. צריך לספור ולייחד ולהעלות כל המדות ליום החמשים. היינו עולם החירות. שער החמשים ואז הוא קבה"ת. שזהו עולם החירות וכמאה"כ לך י"י הגדולה וכו' ואח"כ לך י"י הממלכה. ואח"כ והמתנשא לכל לראש. ועיקר הכל הוא על ידי עשיית המצוה שלנו ושמחה שלנו ומס"נ שלנו כמו שהיה בעת מתן תורה יכול כל אדם לבוא לבחינת בינה ולקבל התורה. וזהו פי' הפסוק. שאו את ראש כל עדת ב"י. שצריך לספור ימי הספירה ולהעלות הכל לבחי' ראש. ולזה אומר נתתי לכם תלוי ראש. כידוע שישראל מוסיפין כח בפמליא של מעלה. וכי ח"ו הוא צריך לכח שלהם רק כשישראל מבטלים הגשמיות שלהם ומעלים כל העולמות למעלה ראש ונתגדל מזה מלכותו בעולם השפל הזה. זה נקרא מוסיפין כח כי זה היה רצונו הפשוט בתכלית בריאת העולמות. ולזה קורין פרשה זו קודם חג השבועות כי זהו הכנה לקבה"ת

כפי שדברנו שאו את ראש. שצריך כ"א לספור ולהכין עצמו אל קבה"ת בחג הקדוש הזה ע"י עשיית המצוה בשמחה ולקבל עליו עול מ"ש שלימה ולייחד הכל לבחינה הנקרא ראש ולייחד הכל לשער החמשים. חרות על הלוחות. א"ת חרות אלא חירות. ואז יוכל לקבל את התורה כי אורייתא מחכמה נפקת והבן:

איתא במדרש איש על דגלו באותות לבית אבותם. זש"ה יפה את רעיתי כתדצה. כשאני מתרצה לכם. כתרצה שאתם מתרצים לי בקרבנות. איומה כנדגלות. כרגלים שנתתי לכם: ע"כ

הנה איתא במדרש. שהדגלים היה צבועים ועל כל דגל ודגל היה תלוי מפה צבוע כפי מראה האבנים של אבני האפוד שהיו נגד י"ב שבטים. ואותו המראה בעצמו היה צבע הדגלים כל אחד כפי מראה האבן של שבטו. ע"כ. והענין הוא להראות הכל כי כל דבר שייך להקב"ה שהוא פשוטות לגמרי כולו לבן אני י"י לא שניתי. רק מתחיל מאברהם בריאת העולם מדת החסד כן יצחק ויעקב וכל השבע מדות כל אחד לפי מדה שלו. שהכניס אהבת הבורא ב"ה ואחדותו ע"י מדתו לזה העולם והשפיע כל טוב לזה העולם וזה נקרא גוונים. ובאמת כולא חד הוא ורק חותם חד ולא משתנה כלל. רק כאשר בא להתפשטות מתפשטים בזה כל אותיות התורה ונעשה מזה צירופים כ"א לפי צרופו. וזה חיוב על כל איש ישראל לידע שהוא נברא יחידי כי כל העולם כולו לא נברא אלא בשבילו. ומקבל הכל מן החותם אמ"ת ונעשה מזה צירופים ויחודים עד אין סוף. וזה אין אנו מסופקים כי מספר כלל ישראל ומספר כל שבט ושבט ומספר כל הדגלים הכל הוא בהשגחה ובהכרחיות שמחוייב להיות כך. וכמו כן הצבע מהדגלים מחוייב ג"כ להיות כך לקיים השתלשלות העולמות. ויש ששים רבוא אותיות לתורה וישראל הם ג"כ ששים רבוא. הגם שנמצא ת"ל הרבה יותר מששים רבוא. והשי"ת יתן לכל ישראל חיים טובים וברכה ושלום. עכ"ז השורש של כלל ישראל הוא רק ששים רבוא. וז"ש המדרש כשאני מתרצה לכם. היינו כפי שדברנו. שגזר רצונו הטהור לברוא העולמות ויהיו ישראל ששים רבוא והכל בדגלים וצבע כל שבט ושבט להראות גדולתו של הקב"ה שהשפיע לזה העולם מרום רום המעלות אשר בשם אין שום גוון כלל עד סוף כל העולמות ע"י המדות שלו. והצדיקים הנקראים כל אחד כפי המדה שלו גוון כזה. וכל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שיתגלה כבוד מלכותו בזה העולם ע"י כל הדברים הנמצאים בעולם. שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי היינו אצילות. בראתיו היינו עולם הבריאה ואח"כ יצרתיו היינו עולם היצירה. ואח"כ אף עשיתיו היינו העשיה. ומכל העולמות שאנו רואים לכאורה התנהגות העולם בזה המדה גוון שחור או אדום או ירוק הכל הוא בכדי שיתגלה מלכותו ולא ברא הכל רק לכבודו אבל באמת נלקח הכל ממקור הפשיטות לגמרי ששם אין שום גוון כלל ורצונו הפשוט הוא רק להשפיע לנו ולכל ישראל רק טוב ושלא ישלוט בנו שום דבר רע ח"ו. וזהו יפה את רעיתי כתרצה. ואח"כ אומר המדרש. כתרצה שאתם מתרצים לי בקרבנות כי זהו עיקר רצונו של הקב"ה. שע"י עשיית מצות ומעש"ט שלנו יתעלה האדם חזרה ממטה למעלה ולבטל כל דבר ולעשות אין מי"ש. כי כפי שהקב"ה ברא עולמות ומראה לכל אחד גוון כזה או כזה ועשה יש מאין. כמו כן מחוייבים אנחנו עמו ישראל לקבל עלינו תורתו ויראתו ואהבתו ולבטל כל הי"ש ולהעלות ולייחד את הכל לשורשו ולעשות אי"ן מי"ש וזהו דווקא ע"י עשיית וקיום המצות שזה נקרא י"ש מתבטלים העולמות ומתקרב אל בחינת אי"ן וכפי שאמרנו כבר כל ישראל י"ש להם חלק לעוה"ב היינו ע"י הי"ש שמקיימין בזה העולם באין לעוה"ב. והעיקר הוא שיעשה כל דבר שעושה בעובדא ומלולא ורעותא דלבא שיכניס חיות הבורא ית"ש בדיבורים שלו. וכפי שאומרים בשם הרב הצדיק מוה' אלימלך זצוק"ל שהנשמה קודם בואה להגוף מעבירין אותה דרך ג"ע ומראים לה כל החיות והתענוגים והשעשועים שיש להצדיקים בג"ע. ולמה נצרך זאת בכדי שאח"כ כשהוא בתוך הגוף העכור כשהוא מתדבק עצמו להקב"ה בתורה ותפלה ועובדות טובים אזי בקל לו להשיג את האור שראה מקודם. והעיקר לעשות הכל ברעותא דלבא שיכניס חיות הבורא בהדיבורים שלו. לזה אמר כתרצה. שאתם מתרצים לי בקרבנות כי עיקר הקרבן הוא לייחד את כל הבחינות ד"צ"מ"ח". להבורא ב"ה. המזבח הוא הדומם. העצים הוא הצומח. הקרבן הוא החי. האיש המקריב הקרבן הוא המדבר. והעיקר הוא הווידוי דברים שמתוודה על הקרבן. וכשעושה כך עכשיו ג"כ בעבודה שבלב זו היא תפלה שהיא נגד הקרבן אזי מייחד כל העולמות ממטה למעלה ומייחד הכל לבחינת אי"ן. וזהו הפירוש אתם מתרצים בעולם לי. וז"ש המדרש. מקודם אני מתרצה לכם שמשפיע כ"ט לזה העולם ואתם מתרצים לי שחוזרים ומעלים כל העולמות להשי"ת:

היוצא לנו מזה. שחיוב על כל איש ישראל לידע ולחשוב שהוא יחיד בעולם בבחינתו. ושהוא וגם איש אחר כמוהו לא היה עדיין בעולם. כי אם היה כבר כמוהו בזה העולם לא היה הוא נצרך עוד להיות בעולם. רק באמת כל איש ואיש הוא דבר חדש בעולם. וצריך לתקן את מדתו בזה העולם שבוודאי זהו העיכוב לביאת משיחנו שיבא בב"י. וצריך לתקן מדותיו ותורתו השייכים להנשמה שלו עד שיתוקן כל העולמות ע"י כלל ישראל ויהיה אי"ה ביאת גואל הצדק בב"י אמן כן יהי רצון: